

вахъ: стъкларътъ Тома Годфрей, даровитъ математикъ; обущарътъ Вилхелмъ Парсонъ, познатъ въ науката и който подиръ време стигна до тамъ дъто да стане нагледникъ на областъта; столарътъ Вилхелмъ Могридже, въщъ механикъ; землемърътъ Никола Скуль. Освѣнь тѣзи имаше еще много словослагатели и млади писарчета, които занимавахъ по-подиръ нѣкои високи служби въ колониите. Събраньето на тѣзи юнта ставаше всѣки седмично въ света недѣля, най-напредъ въ кръчмата, по-подиръ въ особитата наемана за това стая. Всѣкий членъ въ своя редъ, бѣше задълженъ да предлага питанье за който и да било предметъ изъ сферата на нравствеността, по политиката или по практическата философия. Тѣзи питания ставахъ предметъ на правилно разискванье. За тѣхъ са прочиташе осъмъ дни преди разискваньето тѣй що всѣки да може да си размисли и добре да са приготви за разискваньето. Отъ какъ работяше цѣла недѣля, Франклинъ отиваше на тѣзи събрания и преминваше деня си съ отпочивка въ сериозни размисления, въ четения и въ полезни разисквания съ честни и просвѣтени хора. Споредъ Франклиновото мнѣние, това бѣше най-хубавото училище на нравствеността и на политиката въ цѣлата областъ.

Философското общество на Филаделфия отчасти получи своето начало отъ тѣзи юнта, дъто прониквахъ добри мисли и великодушни чувства. Мнозина желаяхъ да зематъ въ него участие, и поредъ предложеньето на Франклина, на всѣки членъ бѣше позволено да нареди